

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Olbińska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Ewy Urman - Brzosko

po rozpoznaniu dnia 11 czerwca 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

1. J. C., syna P. i K. z d. W. , ur. (...) w N.
2. D. C. , syna W. i B. z d. M. , ur. (...) w L.

oskarżonych o to, że :

w dniu 02.02.2018 r. ok. godz. 22.00 w L., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu, używając wobec A. K. przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po głowie i twarzy, dokonali na szkodę pokrzywdzonego kradzieży torby podróżnej o wartości 20 zł, z zawartością portfela o wartości 10 zł, czapki o wartości 15 zł, ładowarki do telefonu marki S. o wartości 10 zł, okularów w futerale o wartości 200 zł, kombinerek z latarką o wartości 30 zł, śrubokrętu elektrycznego o wartości 5 zł, dwóch kluczy o łącznej wartości 20 zł, pieniędzy w kwocie 25 zł, wszystko o łącznej wartości 335 zł oraz dokumentów wystawionych na dane pokrzywdzonego w postaci dowodu osobistego i umowy kupna sprzedaży z lombardu, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa , zasinienia powieki górnej oka lewego , potłuczeń ogólnych , stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni

tj. czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

1. Oskarżonego J. C. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 02.02.2018 r. ok. godz. 22.00 w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. C. w wykonaniu tego samego zamiaru , używając wobec A. K. przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po głowie i twarzy, dokonali na szkodę pokrzywdzonego kradzieży torby podróżnej o wartości 20 zł, z zawartością portfela o wartości 10 zł, czapki o wartości 15 zł, ładowarki do telefonu marki S. o wartości 10 zł, okularów w futerale o wartości 200 zł, kombinerek z latarką o wartości 30 zł, śrubokrętu elektrycznego o wartości 5 zł, dwóch kluczy o łącznej wartości 20 zł, pieniędzy w kwocie 25 zł, wszystko o łącznej wartości 335 zł oraz dokumentów wystawionych na dane pokrzywdzonego w postaci dowodu osobistego i umowy kupna sprzedaży z lombardu, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa , zasinienia powieki górnej oka lewego , potłuczeń ogólnych , stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje zaś na podstawie art 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

2. Oskarżonego D. C. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 02.02.2018 r. ok. godz. 22.00 w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. C. w wykonaniu tego samego zamiaru , używając wobec A. K. przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po głowie i twarzy, dokonali na szkodę pokrzywdzonego kradzieży torby podróżnej o wartości 20 zł, z zawartością portfela o wartości 10 zł, czapki o wartości 15 zł, ładowarki

do telefonu marki S. o wartości 10 zł, okularów w futerale o wartości 200 zł, kombinerek z latarką o wartości 30 zł, śrubokrętu elektrycznego o wartości 5 zł, dwóch kluczy o łącznej wartości 20 zł, pieniędzy w kwocie 25 zł, wszystko o łącznej wartości 335 zł oraz dokumentów wystawionych na dane pokrzywdzonego w postaci dowodu osobistego i umowy kupna sprzedaży z lombardu, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa, zasinienia powieki górnej oka lewego, potłuczeń ogólnych, stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje zaś na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu J. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02 lutego 2018 r. godz. 22.40 r. do dnia 11 czerwca 2018 r.;

4. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 2 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02 lutego 2018 r. godz. 22.40 r. do dnia 11 czerwca 2018 r.;

5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych J. C. i D. C. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 358/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 lutego 2018 r. pokrzywdzony A. K. około godziny 22.00. przyjechał pociągiem (...) z W. do L., woj. (...). Tym samym pociągiem do L. przyjechali oskarżeni J. C. i D. C.. W wcześniej zarówno pokrzywdzony A. K., jak i oskarżeni J. C. i D. C. spożywali alkohol. Pokrzywdzony A. K. spożywał ten alkohol w barze w W. wspólnie ze swoimi kolegami z pracy. Natomiast oskarżeni J. C. i D. C. spożywali alkohol w pociągu (...) podczas przejazdu z W. do L.. Po opuszczeniu pociągu na stacji PKP w L. pokrzywdzony A. K. i oskarżeni J. C. i D. C. udali się przejściem podziemnym ze stacji PKP w L. w stronę ulicy (...). Po wyjściu z przejścia podziemnego pokrzywdzony A. K. został uderzony przez idących za nim oskarżonych J. C. i D. C. w tył głowy. W wyniku tego uderzenia pokrzywdzony A. K. upadł twarzą na ziemię, jednak po upadku od razu przewrócił się na plecy. Wtedy oskarżeni J. C. i D. C. zaczęli bić go pięściami po twarzy i zażądali by oddał im pieniądze krzycząc do niego „k... dawaj”. Następnie oskarżeni J. C. i D. C. wobec faktu iż pokrzywdzony A. K. nie oddał im pieniędzy zaczęli przeszukiwać jego kurtkę. Jednak nie znaleźli pieniędzy w kwocie 500 zł i telefonu komórkowego marki S. które pokrzywdzony A. K. miał schowane w kieszeni koszuli. Następnie oskarżony J. C. wyrwał pokrzywdzonemu torbę podróżną którą ten miał zawieszoną przez ramię i zaczął uciekać w stronę ulicy (...). Natomiast oskarżony D. C. uciekł w stronę przeciwną. W torbie podróżnej o wartości 20 zł którą oskarżony J. C. zabrał w celu przywłaszczenia pokrzywdzonemu A. K. znajdowały się portfel o wartości 10 zł, czapka o wartości 15 zł, ładowarka do telefonu marki S. o wartości 10 zł, okulary w futerale o wartości 200 zł, kombinierki z latarką o wartości 30 zł, śrubokręt elektryczny o wartości 5 zł, komplet dwóch kluczy o łącznej wartości 20 zł oraz pieniądze w kwocie 25 zł oraz dokumenty wystawione na dane pokrzywdzonego A. K. w postaci dowodu osobistego i umowy kupna sprzedaży z lombardu. Tym samym działania oskarżonych J. C. i D. C. którzy działali wspólnie i wyrozumieniu z góry podjętym zamiarem spowodowały straty o łącznej wartości 335 zł na szkodę pokrzywdzonego A. K.. W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzony A. K. doznał obrażeń ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa, zasinienia powieki górnej oka lewego, potłuczeń ogólnych, stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. (k. 187).

Oskarżony J. C. uciekając z torbą podróżną należącą do pokrzywdzonego A. K. pobiegł w stronę garaży znajdujących się przy ul. (...). Podczas ucieczki został zauważony przez świadków M. H. i K. S.. Po pewnym czasie oskarżony J.

C. zawrócił i trzymając tą torbę ponownie pojawił się na ul. (...) naprzeciwko wejścia do przejścia podziemnego . Wtedy ponownie został zauważony przez świadków M. H. , K. S. i E. M. którzy w tym czasie udzielali pomocy pokrzywdzonemu A. K. i powiadomili o tym zdarzeniu policję . Oskarżony J. C. w tym czasie z kimś rozmawiał przez telefon komórkowi (najprawdopodobniej z oskarżonym D. C.) . Po chwili oskarżony J. C. ponownie wszedł pomiędzy garaże znajdującej się przy ul. (...) i dokonał przeszukania torby podróźnej należącej do pokrzywdzonego A. K. . Jednak nie znalazł w niej żadnych rzeczy które by go zainteresowały , dlatego porzucił tą torbę (k. 20) i ponownie wrócił na ul. (...) naprzeciwko wejścia do przejścia podziemnego na stacje PKP w L. i zaczął wołać oskarżonego D. C. który pojawił się idąc od strony ulicy (...) . Oskarżony J. C. podszedł do oskarżonego D. C. . W tym czasie świadek K. S. wskazał te osoby jako sprawców rozboju na osobie pokrzywdzonego A. K. przybyłemu na miejsce patrolowi policji z KPP w L. w składzie (...) . Następnie oskarżeni J. C. i D. C. zostali zatrzymani przez policjantów . Oskarżeni J. C. i D. C. zostali następnie przewiezieni do KPP w L. i przebadani na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu . Oskarżony J. C. miał w pierwszym badaniu wykonanym w dniu 03 lutego 2018 r. o godzinie 00:00 - 0,96 mg/l , w drugim badaniu wykonanym w dniu 03 lutego 2018 r. o godzinie 00:03 - 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 11) . Natomiast oskarżony D. C. miał w pierwszym badaniu wykonanym w dniu 02 lutego 2018 r. o godzinie 23:56 - 1,24 mg/l , w drugim badaniu wykonanym w dniu 02 lutego 2018 r. o godzinie 23:58 - 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 4) . Na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu został również przebadany pokrzywdzony A. K. który miał w pierwszym badaniu wykonanym w dniu 02 lutego 2018 r. o godzinie 23:24 - 1,22 mg/l , w drugim badaniu wykonanym w dniu 02 lutego 2018 r. o godzinie 23:40 - 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 15) .

Oskarżony J. C. ma ukończone 21 lat, kawaler , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w kwocie 1500 zł miesięcznie , nie ma nikogo na utrzymaniu , był karany (k. 343) , nie był leczony odwykowo był leczony psychiatrycznie .

Oskarżony D. C. ma ukończone 25 lat, kawaler , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w kwocie 2800 zł miesięcznie , nie ma nikogo na utrzymaniu , był karany (k. 341) , nie był leczony odwykowo był leczony psychiatrycznie .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonych J. C. (k. 113-114, k. 136-137 , k. 231 i k. 368) i D. C. (k. 119-120 , k. 130-131 , k. 236 i k. 368) , zeznań świadków : A. K. (k. 41-42 i k. 369-370) , M. H. (k. 64-65 i 370 - 371) , K. S. (k. 67-68 i k. 371-372) , E. M. (k. 107-108 i k. 372) i Ł. R. (k. 23-24) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania (k. 2 i k. 9) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 4 , k. 11, k. 15) , zaświadczenia lekarskiego (k. 5, k. 12) , protokołu przeszukania osoby (k. 6-8, k. 13-14) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 20-22, k. 28-30, k. 31-32 a, k. 33-35, k. 49-51) , tablicy poglądowej (k. 45-48) , protokołu okazania rzeczy (k. 52-53) , protokołu oględzin osoby (k. 55-56 a , k. 98-100, k. 103-104) , protokołu przeszukania (k. 57-58, k. 175-178) , danych osobo poznawcze (k. 75) , protokołu oględzin rzeczy (k. 86-87, k. 88-89, k. 97, k. 101-102) , protokołu tymczasowego zajęcia mienia ruchomego (k. 106) , karty karnej (k. 183, k. 185) , opinii biegłego lekarza (k. 187) i karty karnej (k. 341, k. 343) .

Oskarżeni J. C. i D. C. stanęli pod zarzutem , iż : w dniu 02.02.2018 r. ok. godz. 22.00 w L., woj. (...) , działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu, używając wobec A. K. przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po głowie i twarzy, dokonali na szkodę pokrzywdzonego kradzieży torby podróźnej o wartości 20 zł, z zawartością portfela o wartości 10 zł, czapki o wartości 15 zł, ładowarki do telefonu marki S. o wartości 10 zł, okularów w futerale o wartości 200 zł, kombinerek z latarką o wartości 30 zł, śrubokrętu elektrycznego o wartości 5 zł, dwóch kluczy o łącznej wartości 20 zł, pieniędzy w kwocie 25 zł, wszystko o łącznej wartości 335 zł oraz dokumentów wystawionych na dane pokrzywdzonego w postaci dowodu osobistego i umowy kupna sprzedaży z lombardu, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa , zasinienia powieki górnej oka lewego , potłuczeń ogólnych , stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni .

to jest popełnienia czynu z art. art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Oskarżony J. C. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 113 , k. 136 i k. 231) . Oskarżony J. C. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż tego dnia w pociągu wraz z oskarżonym D.

C. spożywali alkohol . Gdy wychodzili z dworca PKP w L. tunelem w stronę Osiedla (...) pamięta iż tarzał się po ziemi z jakimś mężczyzną. Jednak nie pamięta jak do tego doszło . Ten mężczyzna uderzył go dwa razy pięścią w głowę . Nic nie wie jednak o żadnej torbie i nikogo on ani oskarżony D. C. nie chcieli okraść (k. 113-114, k. 136-137) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony J. C. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu ale stwierdził iż nie chciał nikogo okraść i odmówił składania wyjaśnień oraz potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 368) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego J. C. w niewielkim zakresie w którym przyznał się do popełnienia tego czynu i wskazał iż do tego zdarzenia doszło w tunelu prowadzącym ze stacji PKP w L. w stronę Osiedla (...) oraz że wcześniej on i oskarżony D. C. spożywali alkohol . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego J. C. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : A. K. (k. 41-42 i k. 369-370) , M. H. (k. 64-65 i 370-371) , K. S. (k. 67-68 i k. 371- 372) , E. M. (k. 107-108 i k. 372) i Ł. R. (k. 23-24) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dowodami w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania (k. 2 i k. 9) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 4 , k. 11, k. 15) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 20-22) .

Sąd nie dał wiary pozostałej części wyjaśnień oskarżonego J. C. zwłaszcza w zakresie w którym opisał przebieg tego zdarzenia i stwierdził iż on oraz oskarżony D. C. nie chcieli okraść pokrzywdzonego oraz że nic nie wie na temat torby którą pokrzywdzony miał ze sobą . Wyjaśnienia oskarżonego J. C. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego J. C. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu pomniejszenie jego winy , jednak nie znalazła ona potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż z zeznań pokrzywdzonego A. K. wynika kategorycznie iż w dniu 02 lutego 2018 r. gdy wychodził z tunelu przejścia podziemnego ze Stacji PKP w L. w stronę ul. (...) został uderzony w tył głowy i upadł twarzą na ziemię . Następnie oskarżeni J. C. i D. C. po tym jak przewrócił się już na plecy zaczęli bić go pięściami po twarzy i żądać od niego pieniędzy mówiąc : „k... dawaj” , po czym przeszukali jego ubranie jednak nie znaleźli pieniędzy w kwocie 500 zł i telefonu komórkowego , które miał w kieszeni koszuli. Następnie jeden ze sprawców wyrwał mu torbę którą miał przewieszoną przez ramię i oskarżeni uciekli (k. 41-42 i k. 369-370) . Należy wskazać iż ta wersję zdarzeń potwierdzają pośrednio zeznania świadków : M. H. (k. 64-65 i 370-371) , K. S. (k. 67-68 i k. 371- 372) , E. M. (k. 107-108 i k. 372) i Ł. R. (k. 23-24) którym pokrzywdzony bezpośrednio po tym zdarzeniu opisał jego przebieg . Należy wskazać iż wyjaśnień oskarżonych J. C. wynika iż miało dojść tylko do szarpaniny między nimi a pokrzywdzonym A. K. i że nie bili pokrzywdzonego . Jednak zeznań świadków M. H. (k. 64-65 i 370-371) , K. S. (k. 67-68 i k. 371- 372) , E. M. (k. 107-108 i k. 372) wynika iż po tym zdarzeniu pokrzywdzony A. K. miał zakrwawioną całą twarz i rękę . Ponadto z wersji oskarżonych w tym zakresie kategorycznie wyklucza opinia pisemna z dnia 03 marca 2018 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. R. z której wynika iż w dniu w dniu 02 lutego 2018 r. A. K. doznał obrażenia ciała w postaci powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa , zasinienia powieki górnej oka lewego , potłuczeń ogólnych , stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. . Obrażenia jakich doznał pokrzywdzony A. K. mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego w protokole przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie tj. uderzaniu po głowie , twarzy i po ciele (k. 187) . Tym samym te obrażenia u pokrzywdzonego A. K. nie mogły powstać w wyniku szarpania pokrzywdzonego przez oskarżonych ale w sposób opisany w w/w opinii , a więc w wyniku bicia pokrzywdzonego pięściami po głowie i twarzy oraz przewrócenia go na ziemię. Ponadto z zeznań świadków M. H. (k. 64-65 i 370-371) i K. S. (k. 67-68 i k. 371- 372) wynika kategorycznie iż oskarżony J. C. ukradł należącą do pokrzywdzonego A. K. torbę oraz co następnie z nią zrobił . Należy wskazać iż protokołu oględzin (k. 20) wynika gdzie ujawnioną torbę należącą do pokrzywdzonego ukradzioną mu przez oskarżonego J. C. . Należy zauważyć iż obaj oskarżeni w sposób odmienny opisują przebieg tego zdarzenia , a oskarżony J. C. wskazuje iż nie pamięta dokładnie jego przebiegu z powodu spożytego wcześniej alkoholu .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego J. C. jakim Sąd nie dał im wiary .

Oskarżony D. C. w postępowaniu przygotowawczym (k. 119 , k. 130 , k. 236) i na rozprawie przed Sądem (k. 368) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Oskarżony D. C. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż tego dnia w pociągu spożywał alkohol wraz z oskarżonym J. C. w pociągu alkohol . Gdy wychodzili z pociągu na stacji PKP w L. i szli tunelem oskarżony J. C. zaczął coś wykrzykiwać do jakiegoś mężczyzny , czy też ten mężczyzna zaczął coś wykrzykiwać do oskarżonego J. C.. W pewnym momencie oskarżony J. C. zaczął się szarpać z tym mężczyzną a on ich tylko rozdzielił . Nic nie wie na temat kradzieży torby tego mężczyzny. Po tym zdarzeniu on i oskarżony J. C. się rozdzieli i nie zostali razem zatrzymani przez policję (k. 119-120 i k. 130-131) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony D. C. odmówił składania wyjaśnień i potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 368) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego D. C. w niewielkim zakresie w którym wskazał iż do tego zdarzenia doszło w tunelu prowadzącym ze stacji PKP w L. w stronę Osiedla (...) oraz że wcześniej on i oskarżony J. C. spożywali alkohol . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego D. C. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : A. K. (k. 41-42 i k. 369-370) , M. H. (k. 64-65 i 370-371) , K. S. (k. 67-68 i k. 371- 372) , E. M. (k. 107-108 i k. 372) i Ł. R. (k. 23-24) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dowodami w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania (k. 2 i k. 9) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 4 , k. 11, k. 15) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 20-22) .

Sąd nie dał wiary pozostałej części wyjaśnień D. C. zwłaszcza w zakresie w którym opisał przebieg tego zdarzenia i swoją w nim rolę . Wyjaśnienia oskarżonego D. C. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego D. C. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie go od odpowiedzialności za popełniony czyn , jednak nie znalazła ona potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonego D. C. w tym zakresie nie zasługują na wiarę z takich samych powodów z jakich Sąd nie dał wiary części wyjaśnień oskarżonego J. C. .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego D. C. jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : A. K., M. H., K. S. , E. M. i Ł. R. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka A. K. pokrzywdzonego w niniejszej sprawie wynika iż w dniu 02 lutego 2018 r. po pracy w W. spożywał z kolegami alkohol następnie z Dworca Centralnego pojechał pociągiem (...) do L. . Gdy wyszedł z pociągu szedł tunelem z stacji PKP w L. w stronę ul. (...) . W pewnym momencie został uderzony w tył głowy i upadł na ziemię twarzą , po czym od razu przekręcił się na plecy . Wtedy dwóch mężczyzn którzy jechali z nim tym samym pociągiem zaczęło go bić pięściami po twarzy krzycząc coś w stylu „ k... dawaj” . On zasłaniał twarz rękami. W pewnym momencie mężczyźni ci zaczęli przeszukiwać jego ubranie , jednak nie znaleźli znajdujących się w kieszeni koszuli pieniędzy w kwocie 500 zł i telefonu komórkowego. Następnie jeden z tych mężczyzn wyrwał mu torbę która miał na ramieniu i obaj ci mężczyźni uciekli . Mężczyzna który zabrał mu torbę uciekł w stronę garaży na ul. (...) . Następnie świadek A. K. opisał w jaki sposób została powiadomiona policja o tym zdarzeniu i w jakich okolicznościach zostali ujęci sprawcy tego rozboju na jego osobie . Z zeznań świadka A. K. wynika ponadto jakie rzeczy miał w torbie która zabrał jeden ze sprawców oraz że wszystkie te rzeczy odzyskał jednak torba ta została przez sprawców otwarta i nosiła ślady przeszukania (k. 41-42 i k. 369-370) .

Z zeznań świadków M. H. (k. 64-65 i 370-371) i K. S. (k. 67-68 i k. 371-372) wynika iż w dniu 02 lutego 2018 r. około godziny 22.00. wrócili do L. i zaparkowali samochód przy parkingu piętrowym przy ul. (...) . Gdy po zaparkowaniu samochodu wracali do domu słyszeli krzyki pijanych mężczyzn. W pewnym momencie minął ich biegnący mężczyzna który miał założony kaptur od dresu na głowie a na plecach miał plecak , zaś w ręku trzymał torbę . Mężczyzna ten pobiegł w stronę garaży przy ul. (...) . Z dalszych zeznań tych świadków wynika iż po chwili zobaczyli panią wychodzącą na spacer z psem do której podszedł mężczyzna z zakrwawioną twarzą . Gdy do nich podeszli okazał się iż ten mężczyzna został napadnięty przez dwóch mężczyzn gdy wychodził z tunelu prowadzącego ze stacji PKP.

Mężczyzna ten powiedział im że gdy wychodził z tunelu został uderzony w tył głowy i skradziono mu torbę . Z zeznań tych świadków wynika iż skojarzyli oni wtedy tą sytuację z mężczyzną biegnącym z torbą. W pewnym momencie mężczyznę ten wyszedł za tych garaż i zaczął się zbliżać w ich stronę niosąc tą torbę . Po chwili mężczyznę ten ponownie skrzył z stronę tych garaży i po chwili wrócił już bez tej torby i udał się w kierunku tunelu stacji PKP nawołując osobę o imieniu D. . Po chwili do tego mężczyzny podszedł drugi mężczyzna i wtedy zostali oni zatrzymani przez policję która wcześniej świadkowie ci wezwali . Z dalszych zeznań tych świadków wynika jaki przebieg miała ta interwencja policji .

Z zeznań świadka E. M. wynika iż w dniu 02 lutego 2018 r. ok. godziny 22.00 gdy była na spacerze z psem w L. w okolicach jednostki wojskowej podszedł do niej mężczyzna z zakrwawioną twarzą. Mężczyznę ten powiedział iż został przewrócony na ziemi przez dwóch mężczyzn którzy zabrali mu następnie torbę . Ona na jego prośbę zadzwoniła na numer 112 i wezwała policję . Z dalszych zeznań świadka E. M. wynika co działo się zanim przyjechał patrol policji który zatrzymał sprawców tego rozboju (k. 107-108 i k. 372) .

Natomiast z zeznań świadka Ł. R. – funkcjonariusza policji z KPP w L. wynika iż w dniu 02 lutego 2018 r. około godziny 22.35 udał się wraz z mł. asp. Ł. J. na ul. (...) w okolice wyjścia z tunelu przejścia podziemnego ze stacji PKP. Po przybyciu na miejsce rozpytał obecnych na miejscu świadków : M. H. i K. S. oraz pokrzywdzonego A. K. o przebiegu tego zdarzenia . Pokrzywdzony A. K. stwierdził iż gdy wychodził z tunelu prowadzącego ze stacji PKP w L. napadło na niego bez żadnego powodu dwóch nieznanych mu mężczyzn. Mężczyźni ci uderzali go pięściami po głowie , szarpali , żądali by oddał im pieniądze . Następnie przeszukali jego kurtkę jednak nie znaleźli i nie zabrali pieniędzy w kwocie 500 zł i telefonu komórkowego. Gdy A. K. odmówił im wydania pieniędzy zabrali jego torbę podręczną i uciekli . Z dalszych zeznań świadka Ł. R. wynika iż M. H. i K. S. wskazali w którą stronę uciekł jeden ze sprawców tego rozboju. Następnie świadek Ł. R. opisał w jakich okolicznościach i gdzie zostali zatrzymani sprawcy tego rozboju oskarżeni J. C. i D. C. . Świadek Ł. R. stwierdził ponadto iż podczas rozpytania oskarżony J. C. przyznał iż kilka razy uderzył pokrzywdzonego po czym wyrwał mu torbę , którą następnie miał wyrzucić przed siebie na chodnik (k. 23-24) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej z dnia 03 marca 2018 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii. Z opinii z dnia 03 marca 2018 r. wynika iż w dniu 02 lutego 2018 r. A. K. doznał obrażenia ciała w postaci powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa , zasinienia powieki górnej oka lewego , potłuczeń ogólnych , stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. . Obrażenia jakich doznał pokrzywdzony A. K. mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego w protokole przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie tj. uderzaniu po głowie , twarzy i po ciele (k. 187) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony J. C. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 02.02.2018 r. ok. godz. 22.00 w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. C. w wykonaniu tego samego zamiaru , używając wobec A. K. przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po głowie i twarzy, dokonali na szkodę pokrzywdzonego kradzieży torby podróżnej o wartości 20 zł, z zawartością portfela o wartości 10 zł, czapki o wartości 15 zł, ładowarki do telefonu marki S. o wartości 10 zł, okularów w futerale o wartości 200 zł, kombinerek z latarką o wartości 30 zł, śrubokrętu elektrycznego o wartości 5 zł, dwóch kluczy o łącznej wartości 20 zł, pieniędzy w kwocie 25 zł, wszystko o łącznej wartości 335 zł oraz dokumentów wystawionych na dane pokrzywdzonego w postaci dowodu osobistego i umowy kupna sprzedaży z lombardu, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa , zasinienia powieki górnej oka lewego , potłuczeń ogólnych , stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Oskarżony D. C. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 02.02.2018 r. ok. godz. 22.00 w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. C. w wykonaniu tego samego zamiaru , używając wobec A. K. przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po głowie i twarzy, dokonali na szkodę pokrzywdzonego kradzieży torby podróżnej o wartości 20 zł, z zawartością portfela o wartości 10 zł, czapki o wartości 15 zł, ładowarki do telefonu marki S. o wartości 10 zł, okularów w futerale o wartości 200 zł, kombinerek z latarką o wartości 30 zł, śrubokrętu elektrycznego o wartości 5 zł, dwóch kluczy o łącznej wartości 20 zł, pieniędzy w kwocie 25 zł, wszystko o łącznej wartości 335 zł oraz dokumentów wystawionych na dane pokrzywdzonego w postaci dowodu osobistego i umowy kupna sprzedaży z lombardu, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa , zasinienia powieki górnej oka lewego , potłuczeń ogólnych , stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Przepis art. 280 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. W ujęciu art. 280 § 1 k.k. przestępstwo rozboju polega na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia albo przez doprowadzenie człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Rozbój jest przestępstwem złożonym, sprawca bowiem zmierza do dokonania kradzieży, atakując integralność cielesną człowieka (przemoc), jego wolność, zdrowie, a nawet życie. Tak więc przedmiot kradzieży (zaboru) stanowi bliższy przedmiot ochrony (zamachu), natomiast nietykalność człowieka, jego wolność i zdrowie - przedmiot dalszy. Rozbój charakteryzuje się kierunkowością działania sprawcy. Musi on zmierzać do dokonania kradzieży, używając do realizacji tego celu przemocy wobec osoby, groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jest to więc przestępstwo umyślne, które można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim, tak co do celu działania, jak i używanych środków. Zastosowanie rozbójniczych środków musi nastąpić przed lub w czasie dokonywania kradzieży, aby przełamać lub uniemożliwić opór posiadacza przedmiotu kradzieży. Odwrócenie tej kolejności, tj. stosowanie przemocy lub groźby po dokonaniu kradzieży, charakteryzuje inne przestępstwo - kradzież rozbójniczą. Przez przemoc wobec osoby należy rozumieć zastosowanie bezpośredniej przemocy fizycznej skierowanej na ciało człowieka w celu uniemożliwienia lub pokonania oporu, aby następnie dokonać kradzieży (np. bicie, kopanie, duszenie, obezwładnienie i związanie itp.). Chodzi więc o przemoc w znaczeniu analogicznym do czynności wykonawczej określonego w art. 191 § 1 k.k. przestępstwa zmuszania, przy czym przepis ten w kwalifikacji prawnej czynu zostaje pominięty w myśl zasady pochłaniania (mieści się bowiem w znamionach wykonawczych rozboju). Drugim z alternatywnych sposobów popełnienia rozboju jest groźba użycia przemocy wobec osoby. Może ona polegać na groźeniu pobiciem, spowodowaniem uszkodzenia ciała lub zastosowaniem innej formy przemocy fizycznej, przy czym groźba ta nie musi być skierowana bezpośrednio na osobę, której rzecz sprawca chce zagarnąć, ale może np. dotyczyć obecnej przy zdarzeniu osoby najbliższej. Forma wyrażenia groźby nie jest ustawowo określona, nie musi więc być przez sprawcę wypowiedziana, a wystarczy, że jednoznacznie wynika z jego zachowania się. Kolejny sposób zachowania się sprawcy rozboju polega na doprowadzeniu człowieka do nieprzytomności lub stanu bezbronności. Należy przez to rozumieć takie działania, które wprawdzie nie polegają na zastosowaniu przemocy fizycznej lub groźby natychmiastowego jej użycia, jednakże doprowadzają pokrzywdzonego

do utraty przytomności lub czynią go bezbronnym. Utratę przytomności może np. spowodować odurzenie ofiary środkiem farmakologicznym lub chemicznym, natomiast spowodowanie bezbronności może nastąpić w wyniku zamknięcia ofiary w pomieszczeniu, podstępnego zatrzymania samochodu i pozostawienia bezradnej ofiary na szosie, odebrania osobie fizycznie upośledzonej wózka inwalidzkiego itp. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 1 października 1995 r., II KR 128/95 z glosą S. Łagodzińskiego, Prok. i Pr. 1996, nr 12). Zdaniem Sądu Najwyższego, przez stan bezbronności należy również rozumieć sytuację, gdy wielość napastników lub znaczna dysproporcja sił pozbawia pokrzywdzonego możliwości oporu lub też możliwość tę w istotnym zakresie ogranicza (zob. wyr. z 14 VI 1989 r., V KRN 99/98, OSNKW 1989, nr 12, poz. 48). (za Komentarz do art. 280 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Przestępstwo określone w art. 280 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, do którego znamion należy skutek w postaci zaboru rzeczy. Do znamion skutku nie należy natomiast dokonanie zamachu na osobę. Sam zamach wywołujący określone konsekwencje, jeżeli sprawca nie zdołał zawładnąć rzeczą, stanowi jedynie usiłowanie rozboju. Przestępstwo określone w art. 280 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy ukierunkowane było na określony cel, którym jest zamiar przywłaszczenia rzeczy. (za Komentarz do art. 280 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Zoll (red.), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.).

Natomiast zgodnie z treścią art. 275 § 1 k.k. karze podlega kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza. Przedmiotem ochrony jest wiarygodność dokumentów stwierdzających tożsamość lub prawa majątkowe określonej osoby, prawo do dysponowania takimi dokumentami przez osobę, której dotyczą, a pośrednio także prawa majątkowe tej osoby (Wróbel (w:) Zoll II, s. 1358). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 275 § 1 k.k. polega na posługiwaniu się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe, na kradzieży takiego dokumentu lub jego przywłaszczeniu. „Posługiwanie się” oznacza tyle co użycie czegoś jako środka, narzędzia do osiągnięcia jakiegoś celu (Słownik..., t. 2, s. 839). Na gruncie analizowanego przepisu „posługiwanie się” należy rozumieć jako okazywanie cudzego dokumentu jako własnego lub powoływanie się na jego treść (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 10 listopada 1999 r., II AKa 188/99, KZS 1999, z. 11, poz. 28). W zakresie posługiwania się cudzym dokumentem przepis art. 275 § 1 k.k. określa przestępstwo formalne (bezsuktywne), zaś w odniesieniu do kradzieży i przywłaszczenia - materialne (skutkowe). Skutkiem jest wyjęcie cudzego dokumentu przez sprawcę z władztwa osoby uprawnionej (Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 695; Piórkowska-Flieger, Przestępstwa..., s. 3). Jest to przestępstwo powszechne. W przypadku czynności w postaci kradzieży i przywłaszczenia konieczna jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego; w przypadku posługiwania się - w grę wchodzi również zamiar ewentualny (za Marek Mozgawa Komentarz do art. 275 kodeksu karnego).

Natomiast przepis art. 157 § 2 k.k. stanowi, iż karze podlega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. W treści art. 157 § 1-3 k.k. określone zostały typy spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. Kodeks dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k., średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie. W przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku na zdrowiu sprawca realizuje znamiona typu z art. 157 § 3 k.k. bez względu na to, czy uszczerbek ten miał charakter średni lub lekki. Podział ten odgrywać będzie rolę także w przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku, przy określeniu trybu ścigania. Przedmiotem ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1-3 k.k. jest zdrowie. Przestępstwa określone w art. 157 § 1-3 k.k., popełnione w formie działania, mają charakter powszechny, tzn. mogą być popełnione przez każdego. Z uwagi na to, że są to przestępstwa skutkowe, w formie zaniechania mają charakter indywidualny - mogą być popełnione tylko

przez osobę, na której ciążył prawny, szczególny obowiązek zapobiegnięcia nastąpienia uszczerbku na zdrowiu. Skutek określony w art. 157 § 2 k.k. oddziela od skutku charakteryzującego typ czynu zabronionego opisanego w art. 157 § 1 k.k. okres trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie dłużej niż 7 dni. Dla określenia tego skutku istotna jest też granica „minimalna”, odróżniająca to przestępstwo od naruszenia nietykalności cielesnej określonego w art. 217 § 1 k.k. . Przepis art. 157 § 2 k.k. wymaga naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia. Pozostawienie na ciele nieznacznych śladów, będących wynikiem na przykład uderzenia, nie będzie spełniało warunków koniecznych do stwierdzenia skutku, o którym jest mowa w tym przepisie (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 1973 r. Rw 872/73, OSNKW 1973, nr 12, poz. 173). Przestępstwo określone w art. 157 § 2 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym.

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżeni J. C. i D. C. wypełnili wszystkie znamiona czynu zabronionego czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 i 2 wyroku . Oskarżeni J. C. i D. C. w dniu 02.02.2018 r. ok. godz. 22.00 w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu w wykonaniu tego samego zamiaru , używając wobec A. K. przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po głowie i twarzy, dokonali na szkodę pokrzywdzonego kradzieży torby podróżnej o wartości 20 zł, z zawartością portfela o wartości 10 zł, czapki o wartości 15 zł, ładowarki do telefonu marki S. o wartości 10 zł, okularów w futerale o wartości 200 zł, kombinerek z latarką o wartości 30 zł, śrubokrętu elektrycznego o wartości 5 zł, dwóch kluczy o łącznej wartości 20 zł, pieniędzy w kwocie 25 zł, wszystko o łącznej wartości 335 zł oraz dokumentów wystawionych na dane pokrzywdzonego w postaci dowodu osobistego i umowy kupna sprzedaży z lombardu. W wyniku działania oskarżonych J. C. i D. C. pokrzywdzony A. K. doznał obrażeń ciała w postaci licznych otarć naskórka na czole oraz otarcia naskórka na powierzchni grzbietowej nosa , zasinienia powieki górnej oka lewego , potłuczeń ogólnych , stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. . Fakt ten wynika wprost opinii pisemnej z dnia 03 marca 2018 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. R.. Z opinii tej wynika ponadto iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony A. K. mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego w protokole przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie tj. uderzaniu po głowie , twarzy i po ciele (k. 187). Tak więc działanie oskarżonych J. C. i D. C. poległo na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec osoby pokrzywdzonego A. K. . Należy wskazać iż rozbój charakteryzuje się kierunkowością działania sprawcy. Musi on zmierzać do dokonania kradzieży, używając do realizacji tego celu przemocy wobec osoby, groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jest to więc przestępstwo umyślne, które można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim, tak co do celu działania, jak i używanych środków. Zastosowanie rozbójniczych środków musi nastąpić przed lub w czasie dokonywania kradzieży, aby przełamać lub uniemożliwić opór posiadacza przedmiotu kradzieży. Niewątpliwym jest iż zachowanie oskarżonych M. J. K. C. i D. C. spełnia wszystkie te przesłanki . Należy wskazać iż oskarżeni J. C. i D. C. działając wspólnie i w porozumieniu w wykonaniu tego samego zamiaru doprowadzili pokrzywdzonego A. K. do stanu bezbronności stosując wobec niego przemoc w postaci uderzenia w tył głowy a następnie bicia pięściami po twarzy i zażądali od niego wydania pieniędzy które ten miał przy sobie , a gdy ten tego nie zrobił dokonali jego przeszukania które jednak nie doprowadziło do znalezienia pieniędzy w kwocie 500 zł i telefonu komórkowego marki S. które pokrzywdzony miał schowane w kieszeni koszuli. Następnie oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży torby podróżnej wraz z jej zawartością należącej do pokrzywdzonego, którą oskarżony J. C. zerwał z ramienia pokrzywdzonego . Fakty te wynikają częściowo z wyjaśnień oskarżonych J. C. (k. 113-114, k. 136-137, k. 231 i k. 368) i D. C. (k. 119-120, k. 130-131, k. 236 i k. 368) w zakresie jakim Sad dał im wiarę oraz z zeznań świadków : A. K. (k. 41-42 i k. 369-370) , M. H. (k. 64-65 i 370 - 371) , K. S. (k. 67-68 i k. 371-372) , E. M. (k. 107-108 i k. 372) i Ł. R. (k. 23-24) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania (k. 2 i k. 9) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 4 , k. 11, k. 15) , zaświadczenia lekarskiego (k.

5, k. 12), protokołu przeszukania osoby (k. 6-8, k. 13-14), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 20-22, k. 28-30, k. 31-32 a, k. 33-35, k. 49-51), tablicy pogładowej (k. 45-48), protokołu okazania rzeczy (k. 52-53), protokołu oględzin osoby (k. 55-56 a, k. 98-100, k. 103-104), protokołu przeszukania (k. 57-58, k. 175-178), protokołu oględzin rzeczy (k. 86-87, k. 88-89, k. 97, k. 101-102), i opinii biegłego lekarza (k. 187). Należy wskazać iż zebrane w sprawie dowody w postaci zeznań świadków M. H. (k. 64-65 i 370 - 371), K. S. (k. 67-68 i k. 371-372), E. M. (k. 107-108 i k. 372) i Ł. R. (k. 23-24) i opinii biegłego lekarza (k. 187) potwierdzają prawdziwość zeznań pokrzywdzonego A. K. opisujących przebieg przedmiotowego zdarzenia (k. 41-42 i k. 369-370). Podnieść należy iż wersja przebiegu tego zdarzenia przedstawiona w wyjaśnieniach oskarżonych, które się wzajemnie wykluczają nie znalazła natomiast potwierdzenia w wyżej wskazanych dowodach zwłaszcza z opinii pisemnej z dnia 03 marca 2018 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. R. z której wynika iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony A. K. mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego w protokole przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie tj. uderzeniu po głowie, twarzy i po ciele (k. 187). Fakt ten wyklucza twierdzenie zawarte w wyjaśnieniach oskarżonych iż doszło tylko do szarpaniny pomiędzy nimi a pokrzywdzonym, a rola oskarżonego D. C. sprowadzała się tylko do rozdzielenia pokrzywdzonego A. K. i oskarżonego J. C..

Należy ponadto wskazać iż oskarżony J. C. przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 113, k. 136, k. 231 i k. 368).

Tym samym wina oskarżonych J. C. i D. C. co do popełnienia przez nich czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 i 2 wyroku nie budzi wątpliwości.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego J. C. i D. C. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonym karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonych J. C. i D. C. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonych. Oskarżeni J. C. i D. C. naruszyli bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie oraz zdrowie człowieka. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt, iż oskarżeni J. C. i D. C. byli karani (k. 343 i k. 341).

Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonych J. C. i D. C..

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu J. C. za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu D. C. za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisany w pkt. 2 wyroku na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczone wobec oskarżonych J. C. i D. C. kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełniają wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonych funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania oskarżonych J. C. i D. C. podczas popełnienia zarzucanego im czynu. Ponadto oskarżeni J. C. i D. C. byli już karani co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Wobec treści art. 69 § 1 i 2 k.k. i faktu iż czyn z art. 280 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od lat 2 do 12 w niniejszej sprawie można było wymierzyć oskarżonym J. C. i D. C. tylko bezwzględną karę pozbawienia wolności. Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonych J. C. i D. C. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonych J. C. i D. C. funkcję represyjną.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu J. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02 lutego 2018 r. godz. 22.40 r. do dnia 11 czerwca 2018 r. .

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej w punkcie 2 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02 lutego 2018 r. godz. 22.40 r. do dnia 11 czerwca 2018 r. .

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonych J. C. i D. C. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę ich dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.